

Μελετιου Γεωργ.2, 187

Κάλλει

α Κάλλει, ποιητῇ Κάλλει, σοφῶς ομιλοῦσῃ
 μέδρ᾽ ἀνὰ Φοιτιμόσιον ἔσθ' ἔν' ἑὸν καλὸν Ἀρχιε-
 ρείον [ἐν τῇ βασιλικῇ καὶ Νεοσόφεισιν] καλὰ
 τὰς χεῖρας τὸν συγγραφεύς Ισ

